

Agnieszka Budzyńska-Daca **Wałęsa i Havel w Kongresie USA – wielkie mowy początków transformacji**

Arystoteles (1990). Retoryka. Retoryka dla Aleksandra. Poetyka, przeł. H. Podbielski. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Ash T.G. (1999). Prague: Intellectuals and politicians, w: M. Goetz-Stankiewicz, P. Carey (red.), *Critical Essays on Václav Havel* (s. 57-71), New York: G.K. Hall.

Bitzer L.F. (1968). The rhetorical situation, "Philosophy and Rhetoric", nr 1, s. 1-14.

Bralczyk J. (1990). O języku Wałęsy, "Teksty Drugie", nr 4, s. 60-81.

Budzyńska-Daca A. (2011). Anatomia sukcesu mówcy politycznego, czyli o przemówieniu "Ich bin ein Berliner", w: S. Górzyński (red.), *Rhetorica regina artis scientiaeque: Retoryka - przedmiot i metoda badań* (s. 67-80), Warszawa: DIG.

Budzyńska-Daca A. (2017). Retoryka i jej narzędzia - refleksja genologiczna, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Adama Mickiewicza.

Budzyńska-Daca A. (2019). Gatunki rywalizacyjne z perspektywy krytyki retorycznej, w: A. Budzyńska-Daca, E. Modrzejewska (red.), *Retoryka i wartości* (s. 222-247), Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego. <https://doi.org/10.31338/uw.9788323538752.pp.222-250>

Cannadine D. (red. i wstęp) (1990). *The Speeches of Winston Churchill*, London: Penguin Books.

Czyżewski M., Kowalski S. (1990). Retoryka Wałęsy, "Teksty Drugie", nr 4, s. 82-92.

Damborský J. (1996). Komplementarność, gatunek - styl funkcjonalny (na przykładzie przemówień Václava Havla), w: D. Tkaczewski, A.J. Bluszcz (red.), *Rozwarstwienie stylistyczne języków słowiańskich. Style funkcjonalne i stylizacje literackie* (s. 142-157), Katowice: Uniwersytet Śląski w Katowicach.

Danaher D.S. (2015). *Reading Václav Havel*, Toronto: University of Toronto Press, Scholarly Publishing Division. <https://doi.org/10.3138/9781442621794>

Eisenhart Ch., Johnstone B. (2008). *Rhetoric in Detail: Discourse Analyses of Rhetorical Talk and Text*, Amsterdam: John Benjamins Publishing Co. <https://doi.org/10.1075/dapsac.31>

Emrich B. (1977). Topika i topoi, przeł. J. Koźbiał, "Pamiętnik Literacki", z. 68(1), s. 235-263.

Glover D. (2011). *The Art of Great Speeches and Why We Remember Them*, Cambridge: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9781139151412>

Gorzkowski A. (2001). In principio erat... Pragmatyczne aspekty topiki egzordialnej, w: R. Przybylska, W. Przyczyna (red.) *Retoryka dziś. Teoria i praktyka*, Kraków: Poligrafia Salezjańska.

Grzegorzewski K. (2009). Perswazyjność wypowiedzi Lecha Wałęsy (na przykładzie wybranych telewizyjnych programów publicystycznych), "Acta Universitatis Lodziensis. Folia Litteraria Polonica", t. 12, s. 451-460.

Havel V. (1998). *The Art of the Impossible: Politics as Morality in Practice: Speeches and Writings, 1990-1996*, przeł. z czeskiego P. Wilson i in., New York: Fromm International.

Havel V. (2007). "Tylko krótko, proszę": rozmowa z Karem Hvižďalą, zapiski, dokumenty, przeł. A. Jagodziński, Kraków: Społeczny Instytut Wydawniczy "Znak".

Hornik J. (1998). Język przemówień Václava Havla z lat 1989-1993, Warszawa: Wydawnictwo Energeia.

Jabłoński A., Antoszewski A. (red.) (1990). Polski przełom polityczny 1989: między totalitaryzmem a demokracją: materiały sympozjum politologicznego, Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.

Kaczorowski A. (2014). Havel: zemsta bezsilnych, Wołowiec: Wydawnictwo Czarne.

Klicperová-Baker M. (2015). Czech Rhetoric of 1989 and Václav Havel, "Advances in the History of Rhetoric", t. 18, sup. 1, s. 87-108. <https://doi.org/10.1080/15362426.2015.1010867>

Kłosińska K. (2012). Etyczny i pragmatyczny. Polskie dyskursy polityczne po 89 roku, Warszawa: Narodowe Centrum Kultury.

Kraus J. (1992). Promeny recnického stylu v češtině, "Slovo a slovesnost", nr 53(1), s. 1-9.

Lausberg H. (2002). Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze, Bydgoszcz: Wydawnictwo Homini.

Lipiński A. (2011). Dyskursywne (re)konstruowanie charyzmy. Przypadek Lecha Wałęsy, "Przegląd Politologiczny", nr 16(1), s. 107-120. <https://doi.org/10.14746/pp.2011.16.1.8>

Łukasik-Turecka A. (2000). Wizerunek Wałęsy w świetle jego wypowiedzi, Lublin: Polihymnia.

Matynia E. (red.) (2017). Przedziwna epoka: rozmowy między Václavem Havlem i Adamem Michnikiem, Wrocław: Wydawnictwo Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej.

Meyer M. (red.) (2010). Historia retoryki od Greków do dziś, przeł. Z. Baran, Warszawa: Wydawnictwo Aletheia.

Palouš M., Kramer D.J. (2020). Have We Learned Any Lessons? An article written by Martin Palouš and David J. Kramer - Knihovna Václava Havla, vaclavhavel.cz (dostęp: 16.08.2021).

Putna M.C. (2011). Václav Havel: Duchovní portrét v rámu české kultury 20. Století, Praha: Václav Havel Library.

Szczepańska E. (2015). Wybrane stereotypy Czecha i Polaka z perspektywy historycznej, "Bohemistyka", nr 4, s. 366-377.

Sztafel K. (2005). Václav Havel i Lech Wałęsa. Charyzmatyczni przywódcy stają się prezydentami, "Dialogi Polityczne. Political Dialogues. Journal of Political Theory", nr 5-6, s. 143-150. <https://doi.org/10.12775/DP.2005.012>

Stich A. (1992). Publicistický styl v soustavě funkčních stylů, Stylistyka I, s. 98-106.

Štencl R. (1995). Syntetické myšlenky a infrastrukturní síť. Koho oslovil prezidentův novoroční projev,

"Respekt", <https://www.respekt.cz/tydenik/1995/2/synteticke-myslenky-a-infrastrukturni-site>.

Turnbull N. (2017). Political rhetoric and its relationship to context: A new theory of the rhetorical situation, the rhetorical and the political, "Critical Discourse Studies", t. 14, nr 2, s. 115-131.

<https://doi.org/10.1080/17405904.2016.1268186>

Wałęsa L. (2008). Droga do prawdy. Autobiografia, Warszawa: Świat Książki.

Wasilewski J. (2012). Opowieści o Polsce. Retoryka narracji, Warszawa: Headmade.

Wichelns H.A. (1995). The literary criticism of oratory, w: C.R. Burghardt (red.), Readings in Rhetorical Criticism (s. 23-29), Strata: State College.

Wielkie mowy historii (2006). t. 4: Od Kennedy'ego do Ratzingera, wybór i oprac. T. Zawadzki, red. M. Gumkowski, aut. koment. E. Bendyk i in., przeł. D. Bartmann i in., Warszawa: Polityka.

Wolchik S.L. (1991). Czechoslovakia in transition: politics, economics and society, London: Pinter Publishers.

Wrage E.J. (1947). Public address: A study in social and intellectual history, "The Quarterly Journal of Speech", t. 33, nr 4, s. 451-457. <https://doi.org/10.1080/00335634709381332>

Zagacki K.S. (1999). Václav Havel and the rhetoric of folly, w: M. Goetz-Stankiewicz, P. Carey (red.), Critical Essays on Václav Havel (s. 127-142), New York: G.K. Hall.

Zieliński E. (red.) (1996). Transformacja ustrojowa państw Europy Środkowej i Wschodniej, Warszawa: Elipsa.

Marek Kochan Toposy tematyczne w sloganach zwyciężkich kandydatów wyborów prezydenckich w Polsce w latach 1990–2020

Bralczyk J. (2001). O języku polskiej propagandy politycznej lat siedemdziesiątych, Warszawa: Trio.

Bralczyk J. (2003). Strategie w języku polityki (o polskiej propagandzie partyjno-państwowej w latach 1982–1988), w: J. Bralczyk, O języku polskiej polityki lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych (s. 11–24), Warszawa: Trio.

CBOS (1995). Hasła wyborcze w kampanii prezydenckiej '95, komunikat z badań, Warszawa.

Dudek A. (2016). Historia polityczna Polski 1989–2015, Kraków: Znak.

Dziemidok B. (2001). Wizerunki kandydatów na prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w kampanii wyborczej '95, „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Lublin – Polonia”, t. VIII, s. 71–86.

Dzwończyk J. (2002). Kampanie prezydenckie w Polsce po 1989 roku, „Studia Politologiczne”, t. 6: Polska scena polityczna. Kampanie wyborcze, s. 197–232.

Giryn M. (2016). Kampanie prezydenckie w latach 2005 i 2010 w życiu politycznym Polski, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek.

Jabłoński A. (2009). Marketing polityczny i kampanie wyborcze w USA, w: A.W. Jabłoński, L. Sobkowiak (red.), Marketing wyborczy w teorii i w praktyce (s. 66–92), Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.

Jeziński M. (2008). O mitotwórczej roli słowa w dyskursie politycznym, w: B. Szklarski (red.), Mity, symbole i rytuały we współczesnej polityce (s. 251–260), Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Kamińska-Szmaj I. (2001). *Słowa na wolności*, Wrocław: Wydawnictwo Europa.

Klepka R. (2016). Funkcje i potencjał informacyjny sloganu w hasłach wyborczych kandydatów na prezydenta RP w 2015 roku, w: H. Batoroska, Z. Kwiasowski (red.), *Kultura informacyjna w ujęciu interdyscyplinarnym. Teoria i praktyka* (s. 153–161), Kraków: Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej.

Kochan M. (2002). *Slogany w reklamie i polityce*, Warszawa: Trio.

Leary M. (2002). *Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji*, przeł. A. Kacmajor, M. Kacmajor, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Mazur M. (2002). *Marketing polityczny*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Piasecki A. (2012). *Wybory w Polsce 1989–2011*, Kraków: Arcana.

Pienias M. (2018). Analiza sloganów wyborczych wybranych ugrupowań i kandydatów w kampaniach wyborczych w latach 1989–2015, „*Władza Sądzenia*”, nr 15, s. 54–71.

Pisarek W. (2002). *Polskie słowa sztandarowe i ich publiczność*, Kraków: Universitas.

Ratajczak M., Slogan, w: *Marketing w polityce, czyli jak wygrać wybory*, <http://www.marketingwpolityce.zgora.pl/haslo.htm> (dostęp: 31.01.2021).

Reboul O. (1980). Kiedy słowo jest bronią, przeł. J. Arnold, w: M. Głowiński (red.), *Język i społeczeństwo* (s. 299–337), Warszawa: Czytelnik.

Robak A., Wojtasik W. (red.) (2016). *Wybory prezydenckie 2015. Analiza wizerunkowa*, Jaworzno: Wydawnictwo Dyskurs.

Stępińska A. (2004). *Marketingowe strategie wyborcze. Wybory prezydenckie w Polsce 1990–2000*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe INPiD UAM.

Wójciuk A. (2018). Analiza porównawcza haseł wyborczych polityków kandydujących na prezydenta Polski w 1990 i 2015 roku, „*Studia Linguistica*”, nr 37, s. 113–128. <https://doi.org/10.19195/0137-1169.37.7>

Ziomek J. (1990). *Retoryka opisowa*, Wrocław–Warszawa: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.

Magdalena Mikołajczyk, Łukasz Grzesiczak Wizualne formy kontestacji politycznej i protestu politycznego w Polsce i Czechach w drugiej dekadzie XXI wieku. Gadżet, ściana, demonstracja uliczna

Banks M. (2013). *Materiały wizualne w badaniach jakościowych*, przeł. P. Tomanek, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Bogunia-Borowska B., Sztompka P. (red.) (2012). *Fotospołeczeństwo. Antologia tekstów z socjologii wizualnej*, Kraków: Wydawnictwo Znak.

Burke P. (2012). *Naoczność. Materiały wizualne jako świadectwa historyczne*, przeł. J. Hunia, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

- Casas A., Williams N.W. (2018). Images that Matter: Online Protests and the Mobilizing Role of Pictures, "Political Research Quarterly", t. 72, nr 2, s. 1-46.
<https://doi.org/10.1177/1065912918786805>
- Castells M. (2013). Sieci oburzenia i nadziei. Ruchy społeczne w dobie Internetu, przeł. O. Siara, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Chenoweth E., Stephan M.J. (2011). Why Civil Resistance Works: The Strategic Logic of Nonviolent Conflict, New York: Columbia University Press.
- Cohen A.P. (2003). Wspólnoty znaczeń, w: M. Kempny, E. Nowicka (red.), Badanie kultury. Elementy teorii antropologicznej (s. 192-215), przeł. K. Warmińska, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Drozdowski R. (2009). Obraza na obrazy. Strategie społecznego oporu wobec obrazów dominujących, Poznań: Wydawnictwo Zysk i S-ka.
- Ekiert G., Kubik J. (1999). Rebellious Civil Society. Popular Protest and Democratic Consolidation in Poland, 1989-1993, Ann Arbor: The University of Michigan Press.
<https://doi.org/10.3998/mpub.16117>
- Foryś G. (2008). Dynamika sporu. Protesty rolników w III Rzeczypospolitej, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
- Foucault M. (2000). Filozofia, historia, polityka. Wybór pism, przeł. D. Leszczyński, L. Rasiński, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Gackowski T., Brylska K., Patera M. (2017). Memy, czyli życie społeczne w czasach kultury obrazu, Warszawa: Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR.
- Grzesiczak Ł. (2019). Nie trzeba wiele, by bronić demokracji (rozmowa z Mikulášem Minářem), "Holistic", 15 listopada.
- Hessel S. (2011). Czas oburzenia, przeł. P. Witt, Warszawa: Oficyna Naukowa.
- Hines N., Charter D. (2009). Hoax EU sculpture by David Cerny sparks diplomatic spat, "The Times", 14 stycznia.
- Honneth A. (2012). Walka o uznanie: moralna gramatyka konfliktów społecznych, przeł. J. Duraj, Kraków: Zakład Wydawniczy "Nomos".
- Jakubowski J. (2012). Rekwizyt jako narzędzie komunikowania politycznego, "Środkowoeuropejskie Studia Polityczne", t. 2, s. 69-86. <https://doi.org/10.14746/ssp.2012.2.05>
- Jemielniak D. (2019). Socjologia internetu, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
- Kamińska M. (2011). Niecne memy. Dwanaście wykładów o kulturze Internetu, Poznań: Galeria Miejska "Arsenał".
- Kampka A. (2020). Wizualna analiza dyskursu na Instagramie - możliwości i ograniczenia, "Przegląd Socjologii Jakościowej", t. XVI, nr 4, s. 86-103. <https://doi.org/10.18778/1733-8069.16.4.05>
- Knapik K. (2018). Miś Uszatek w koszulce z napisem KONSTYTUCJA, <https://noizz.pl/opinie/kto-ubiera-pomniki-w-koszulki-konstytucja/rll15wz> (dostęp: 31.01.2021).

- Kurnicki K. (2018). Ideologie w mieście: o społecznej produkcji przestrzeni, Kraków: Zakład Wydawniczy "Nomos".
- Levinson P. (2010). Nowe nowe media, przeł. M. Zawadzka, Kraków: Wydawnictwo WAM.
- Lów M. (2018). Socjologia przestrzeni, przeł. I. Drozdowska-Broering, red. nauk. i wpraw. M. Bucholc, Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
<https://doi.org/10.31338/uw.9788323533320>
- Łuczyński M. (2009). Czech oczami Polaka - próba rekonstrukcji stereotypu, "Respectus Philologicus", nr 15(20), s. 134-142.
- Macała J., Potocki R., Janiak A. (2006). Pokojowa rewolucja jako instrument zmiany politycznej w krajach postkomunistycznych na przełomie XX i XXI wieku, Zielona Góra: "Druk-Ar".
- Malzacher F. (2018). Pisuar wraca do ubikacji. Symboliczna i bezpośrednia moc sztuki, w: F. Malzacher (red.), Prawda jest konkretna. Artystyczne strategie w polityce. Podręcznik (s. 12-25), przeł. E.A. Majewska, K. Szreder, Warszawa: Fundacja Nowej Kultury Bęc Zmiana.
- McGarry A., Erhart I., Eslan-Ziya H., Jenzen O., Korkut U. (red.) (2020). The Aesthetics of Global Protest: Visual Culture and Communication, Amsterdam: Amsterdam University Press.
<https://doi.org/10.2307/j.ctvswx8bm>
- Mikołajczyk M. (2012). Photoshow - rzecz o estetyce i kadrowaniu "swoich" oraz konkurentów politycznych, w: J. Golinowski, A. Laska (red.), Odśloni współczesnej polityki (s. 128-141), Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego.
- Mirzoeff N. (2016). Jak zobaczyć świat, przeł. Ł. Zaremba, Warszawa: Wydawnictwo Karakter, Muzeum Sztuki Nowoczesnej.
- Moch W. (2016). Street art i graffiti: litery, słowa i obrazy w przestrzeni miasta, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uczelniane Wyższej Szkoły Gospodarki.
- Nawratek K. (2008). Miasto jako idea polityczna, Kraków: Korporacja Ha!art.
- Pavelková E. (2020). "Neširte islám, jinak vás zabijeme!" Policie řeší nápis na mešitě v Brně, "Tn Nova", 4 stycznia.
- Pawełczyk P. (2012). Rekwizyt w teatrze politycznym, w: M. Anaszewicz, J. Garlicki (red.), Marketing polityczny i komunikowanie polityczne: nowe zjawiska, nowe wyzwania (s. 72-86), Warszawa: Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, Dom Wydawniczy Elipsa.
- Pierzchalski F. (2019). Estetyzacja polityki: między jednostkowym doświadczeniem a upolitycznieniem wartości estetycznych, "Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Politologica", t. 22, z. 297, s. 3-18. <https://doi.org/10.24917/20813333.22.1>
- Pratkanis A., Aronson E. (2003). Wiek propagandy, przeł. J. Radzicki, M. Szuster, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Rose G. (2010). Interpretacja materiałów wizualnych. Krytyczna metodologia badań nad wizualnością, przeł. E. Klekot, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Rusin Dybalska R. (2011). Czego Czesi dowiadują się o Polakach, a Polacy o Czechach?, "Język, Komunikacja, Informacja", nr 6, s. 167-177.

sfo, ČTK (2013), Výtvarník Černý namířil na Pražský hrad obří vztyčený prostředníček, "MF Dnes", 21 października, https://www.idnes.cz/praha/zpravy/vytvarnik-cerny-namiril-na-prazsky-hradobri-vztyceny-prostrednicek.A131021_082435_praha-zpravy_jan (dostęp: 5.02.2021).

Sharp G. (2013). Od dyktatury do demokracji: drogi do wolności, przeł. A. Karolak, red. M. Maszkiewicz, Warszawa: Instytut im. Alberta Einsteina, Fundacja Wolność i Pokój.

Sroka J. (2014). Obrazkowe memy internetowe, Warszawa: CeDeWu.

Szczańska E. (2015). Wybrane stereotypy Czecha i Polaka z perspektywy historycznej, "Bohemistyka", nr 4, s. 366-377.

Szcześniak M. (2016). Normy widzialności. Tożsamość w czasach transformacji, Warszawa: Fundacja Bęc Zmiana, Instytut Kultury Polskiej UW.

Sztompka P. (2000). Trauma wielkiej zmiany. Społeczne koszty transformacji, Warszawa: Instytut Studiów Politycznych Polskiej Akademii Nauk.

Wysocka-Schnepf D. (2020). Lotna Brygada Opozycji: My nie musimy wyśmiewać władzy, władza wyśmiewa się sama, wywiad, "Gazeta Wyborcza", 15 grudnia.

Zaremba Ł. (2018). Obrazy wychodzą na ulice. Spory w polskiej kulturze wizualnej, Warszawa: Fundacja Bęc Zmiana, Instytut Kultury Polskiej UW.

Zewlak Vrabec P. (2019). Czechy: Čwierć miliona ludzi żądało ustąpienia premiera Babiša, "Krytyka Polityczna", 24 czerwca, <https://krytykapolityczna.pl/swiat/ue/czechy-protesty-2019> (dostęp: 5.02.2021).

Zmyślony M. (2019). David Černý, czyli jak artysta zmienia świat, "Open Eyes Economy Summit", 27 sierpnia, <https://oees.pl/magazyny/david-cerny-czyli-jak-artysta-zmienia-swiat> (dostęp: 5.02.2021).

Żuk P. (2015). Uśpione społeczeństwo - o wycofaniu społecznym i braku protestów w Polsce, w: P. Żuk, P. Żuk (red.), O kulturze protestu jako rdzeniu tradycji europejskiej (s. 113-141), Warszawa: Instytut Wydawniczy Książka i Prasa.

Denisa Charvátová, Jakub Charvát, Eva Niklesová **Populismus jako komunikační strategie: případová studie SPD**

Aalberg T. et al. 2017. Populist Political Communication in Europe, Routledge, New York. <https://doi.org/10.4324/9781315623016>

Aalberg T., de Vreese C.H. 2017. Introduction: Comprehending Populist Political Communication, [in:] Populist Political Communication in Europe, eds. T. Aalberg et al., Routledge, New York, s. 3-11. <https://doi.org/10.4324/9781315623016>

Barr R.R. 2009. Populist, Outsiders and Anti-Establishment Politics, "Party Politics" 2009, v. 15, no. 1, s. 29-48. <https://doi.org/10.1177/1354068808097890>

Basile L., Mazzoleni O. 2020. Sovereignist wine in populist bottles? An introduction, "Journal of European Politics and Society" 2020, v. 21, no. 2, s. 151-162. <https://doi.org/10.1080/23745118.2019.1632576>

- Beneš J., Charvát J. 2019. Současná krajní pravice ve střední Evropě: ideologické prvky hnutí SPD, strany Kotleba-LSNS a hnutí Jobbik, "Civilia: Odborná revue pro didaktiku společenských věd" 2019, r. 10, č. 1, s. 23-49.
- Bennett S. et. al. 2020. Populist Communication on Social Media: Research Report. Centre for Social Sciences, Centre of Excellence of the Hungarian Academy of Sciences. <https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-02735283/document>; přístup 13.01.2021.
- Bracciale R., Martella A. 2017. Define the Populist Political Communication Style: The Case of Italian Political Leaders on Twitter, "Information, Communication & Society" 2017, v. 20, i. 9, s. 1310-1329. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2017.1328522>
- Brusenbauch Meislová M., Buckledee S. 2021. Discursive (re)construction of populist sovereignty by right-wing hard Eurosceptic parties in the 2019 European parliament elections, "Journal of Language and Politics" 2021. <https://doi.org/10.1075/jlp.20024.bru>.
- Canovan M. 2002. Taking Politics to the People: Populism as the Ideology of Democracy, [in:] Democracies and the Populist Challenge, eds. Y. Mény, Y. Surel, Palgrave, New York, s. 25-44. https://doi.org/10.1057/9781403920072_2
- Cottam M. et al. 2004. Introduction to Political Psychology, Lawrence Erlbaum Associates Publishers, Mahwah, NJ.
- de Spiegelgeire S., Skinner C., Sweijs T. 2017. The Rise of Populist Sovereignism: What It Is, Where It Comes From, and What It Means for International Security and Defense, The Hague Centre for Strategic Studies, The Hague.
- Ernst N. et al. 2017. Extreme Parties and Populism: An Analysis of Facebook and Twitter Across Six Countries, "Information, Communication & Society" 2017, v. 20, i. 9, s. 1347-1364. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2017.1329333>
- Ernst N. et al. 2019. Populists Prefer Social Media Over Talk Shows: An Analysis of Populist Messages and Stylistic Elements Across Six Countries, "Social Media + Society" 2019, v. 5, no. 1, s. 1-14. <https://doi.org/10.1177/2056305118823358>
- Filipec O., Garaj M., Mihálik J. 2018. Ako komunikuje pravica: komunikačné aktivity vybraných (krajne) pravicových politických strán v Českej republike a na Slovensku pred parlamentnými voľbami v rokoch 2016 a 2017, "Politické vedy" 2018, v. 21, no. 3, s. 183-212. <https://doi.org/10.24040/politickevedy.2018.21.3.183-212>
- han- 2019. Klaus mladší představil své hnutí Trikolóra. Otec mu garantuje zahraniční politiku, "ČT24" 10.06.2019. <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2838902-klaus-mladsi-predstavil-sve-hnuti-trikolora-otec-mu-garantuje-zahranicni-politiku>; přístup 26.01.2021.
- Havlík V., Pinková A. 2012. Seeking a Theoretical Framework: How to Define and Identify Populist Parties?, [in:] Populist Political Parties in East-Central Europe, V. Havlík et al., Masarykova univerzita, Brno, s. 17-37.
- Charvát J., Maškarinec P. 2019. Střední třída a proměny volebního chování, [in:] Střední třída na křižovatce, L. Tungul a kol., Wilfried Martens Centre for European Studies, Konrad Adenauer Stiftung, TOPAZ, Přerov, s. 56-67.

Charvátová D., Niklesová E. 2020. SPD a tematizace migrace v období před volbami do Evropského parlamentu 2019: případová studie facebookových příspěvků a výstupů v TV předvolebních debatách, "Civilia: Odborná revue pro didaktiku společenských věd" 2020, r. 11, č. 2, s. 20-53.

Jagers J., Walgrave S. 2007. Populism as Political Communication Style: An Empirical Study of Political Parties Discourse in Belgium, "European Journal of Political Research" 2007, v. 46, no. 3, s. 319-345. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6765.2006.00690.x>

Klímová J. 2020. Okamura má zpět YouTube kanál. Bez dvou videí kvůli nenávisti, "Hospodářské noviny" 07.09.2020. <https://archiv.ihned.cz/c1-66812780-okamura-ma-zpet-youtube-kanalbez-dvou-videi-kvuli-nenavisti>; přístup: 13.01.2021.

Koukolík F., Drtilová J. 2006. Vzpouza deprivantů: nestvůry, nástroje, obrana, Galén, Praha.

Kubát M. 2016. Úvod do studia populismu, [in:] Populismus v časech krize, eds. M. Kubát, M. Mejstřík, J. Kocian, Karolinum, Praha, s. 12-23.

Kubát M., Mejstřík M., Kocian J. eds. 2016. Populismus v časech krize, Karolinum, Praha.

Lipiński A., Stępińska A. 2019. Polish Right-Wing Populisms in the Era of Social Media, "Problems of Post-Communism" 2019, v. 66, no. 1, s. 71-82. <https://doi.org/10.1080/10758216.2018.1484667>

Lotko E. 2004. Kapitoly ze současné rétoriky, Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc.

Martínek J. 2017. Okamura: Nechci už být v opozici, "Novinky.cz" 08.10.2017. <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/okamura-nechci-uz-byt-v-opozici-40047869>; přístup: 13.01.2021.

Maškarinec P., Bláha P. 2014. For whom the Bell Tolls: Grievance Theory and the Rise of New Political Parties in the 2010 and 2013 Czech Parliamentary Elections. "Sociológia - Slovak Sociological Review" 2014, v. 46, no. 6, s. 706-731.

Moffitt B. 2018. Populism 2.0: Social media and the false allure of 'unmediated' representation, [in:] Populism and the Crisis of Democracy, G. Fitz et al., Routledge, London, s. 30-46. <https://doi.org/10.4324/9781315108063-3>

Moffitt B., Tormey S. 2014. Rethinking Populism: Politics, Mediatization and Political Style, "Political Studies" 2014, v. 62, no. 2, s. 381-397. <https://doi.org/10.1111/1467-9248.12032>

Moffitt B. 2016. The Global Rise of Populism: Performance, Political Style, and Representation, Stanford University Press, Stanford. <https://doi.org/10.1515/9780804799331>

Montgomery M. 2020. Populism in performance? Trump on the stump and his audience, "Journal of Language and Politics" 2020, v. 19, no. 5, s. 733-765. <https://doi.org/10.1075/jlp.20019.mon>

Mudde C. 2004. The Populist Zeitgeist, "Government and Opposition" 2004, v. 39, i. 4, s. 542-563. <https://doi.org/10.1111/j.1477-7053.2004.00135.x>

Mudde C. 2007. Populist Radical Right Parties in Europe, Cambridge University Press, Cambridge. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511492037>

Mudde C., Rovira Kaltwasser, C. 2018. Studying populism in comparative perspective: Reflections on the contemporary and future research agenda, "Comparative Political Studies" 2018, v. 51, n. 13, s. 1667-1693. <https://doi.org/10.1177/0010414018789490>

- Okamura T. 2017. Můj sobotní rozhovor pro deník Právo, "Facebook" 8.10.2017
<https://www.facebook.com/tomio.cz/posts/1771418642868943>; přístup: 05.01.2021.
- Okamura T. 2020. Tomio Okamura - SPD, "Facebook" 17.09.2020.
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=3736849232992531&id=179497582061065;
přístup: 09.01.2021.
- Okamura T. 2020a. Dnešní aktuality 21.9.2020, "Facebook" 21.09.2020.
<https://www.facebook.com/tomio.cz/videos/409953676660946>; přístup:15.01.2021.
- Okamura T. 2020b. Dnešní aktuality 24.9.2020, "Facebook" 24.09.2020.
<https://www.facebook.com/tomio.cz/videos/1070717073348532>; přístup: 09.01.2021.
- Okamura T. 2020a. Tomio Okamura - SPD, "Facebook" 26.09.2020.
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=3632499753427480&id=179497582061065;
přístup: 09.01.2021.
- Okamura T. 2020b. Tomio Okamura - SPD, "Facebook" 26.09.2020.
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=3632351853442270&id=179497582061065;
přístup: 09.01.2021.
- Okamura T. 2020c. Tomio Okamura - SPD, "Facebook" 01.10.2020.
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=3742395855771202&id=179497582061065;
přístup: 09.01.2021.
- Okamura T. 2020d. Tomio Okamura - SPD, "Facebook" 03.10.2020.
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=3632465486764240&id=179497582061065;
přístup: 09.01.2021.
- Oswald M. 2020. Populismus in den Vereinigten Staaten von Amerika, [in:] Handbuch Politik USA, eds. C. Lammert, M.B. Siewert, B. Vormann, Springer VS, Wiesbaden, s. 55-72.
https://doi.org/10.1007/978-3-658-23845-2_53
- Postill J. 2018. Populism and Social Media: A Global Perspective, "Media, Culture & Society" 2018, v. 40, no. 5, s. 754-765. <https://doi.org/10.1177/0163443718772186>
- Reinemann C. et al. 2017. Populist Political Communication: Toward a Model of Its Causes, Forms, and Effects, [in:] Populist Political Communication in Europe, eds. T. Aalberg et al., Routledge, New York, s. 12-28.
- Sanders K., Hurtado M.J.M., Zoragastua J. 2017. Populism and Exclusionary Narratives: The 'Other' in Podemos' 2014 European Union Election Campaign, "European Journal of Communication" 2017, v. 32, no. 6, s. 552-567. <https://doi.org/10.1177/0267323117737952>
- Stanley B. 2008. The Thin Ideology of Populism, "Journal of Political Ideologies" 2008, v. 13, no. 1, s. 95-110. <https://doi.org/10.1080/13569310701822289>
- Szymanek K. 2003. Umění argumentace. Terminologický slovník, Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc.
- Svačinová P. 2018. Poučení z chyb Úsvitu: Svoboda a přímá demokracie, [in:] Já platím, já rozhoduji! Političtí podnikatelé a jejich strany, L. Kopeček a kol., B&P Publishing, Brno, s. 179-219.
- Taggart P. 2000. Populism, Open University Press, Philadelphia.

Taggart P. 2004. Populism and Representative Politics in Contemporary Europe, "Journal of Political Ideologies" 2004, v. 9, no. 3, s. 269-288. <https://doi.org/10.1080/1356931042000263528>

Tvrdoň J. 2020a. Ban od Facebooku by Okamuru zabolet. Sociální síť ale politikům stránky ruší málokdy, "Deník N" 15.07.2020. <https://denikn.cz/399555/ban-od-facebooku-by-okamuruzabolet-socialni-sit-ale-politikum-stranky-rusi-malokdy>; přístup: 13.01.2021.

Tvrdoň J. 2020b. "Cenzura a umlčování názorů"? Technická chyba, zdůvodnil Facebook, proč hrozil SPD zrušením stránek, "Deník N" 20.08.2020. <https://denikn.cz/422596/cenzura-a-umlcovani-nazoru-technicka-chyba-zduvodnil-facebook-proc-hrozil-spd-zrusenim-stranek>; přístup: 13.01.2021.

Wodak R., Krzyżanowski M. 2017. Right-wing populism in Europe & USA: Contesting politics & discourse beyond "Orbanism" and "Trumpism", "Journal of Language and Politics" 2017, v. 16, no. 4, s. 471-484. <https://doi.org/10.1075/jlp.17042.krz>

Woods J., Walton D. A. 1982. Argument. The logic of the fallacies, McGraw-Hill Ryerson, Toronto.

Zákon č. 322/2016 Sb. ze dne 6. září 2016, kterým se mění volební zákony a další související zákony.

Ondřej Filipec, Denisa Charvátová **Mezi lží a manipulací: analýza facebookové komunikace SPD před evropskými volbami 2019**

CVVM. 2019. Důvěra v evropské a mezinárodní instituce - duben 2019.

https://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c2/a4918/f9/pm190430.pdf;
přístup: 02.12.2020.

ČTK. 2019. Policie loni zadržela 4992 cizinců, kteří v Česku pobývali nelegálně. Nejvíce bylo opět Ukrajinců. https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/policie-nelegalni-pobyt-cizinci-zpravaministerstva-vnitra-migrace_1907260753_igr/; přístup: 02.12.2020.

de Vreese C.H. 2005. Framing Europe. Television News and European Integration, Het Spinhuis, Amsterdam.

European Commission, 2016. Standard Eurobarometer 85, May 2016. goo.gl/US7Kk8; přístup: 21.12.2018.

Filipec O., Garaj M., Mihálik, J. 2018. Ako komunikuje pravica: komunikačné aktivity vybraných (kraje) pravicových politických strán v Českej republike a na Slovensku pred parlamentnými voľbami v rokoch 2016 a 2017, "Politické vedy" 2018, v. 21, no. 3, s. 183-212. <https://doi.org/10.24040/politickevedy.2018.21.3.183-212>

Filipec O., Vargová N. 2019. Perception of Migration From Non-EU Countries: The Case of Nitra Region, "European Journal of Transformation Studies" 2019, v. 7, no. 2, s. 165-176.

Hall S. 1997. Representation: Cultural Representations and Signifying Practices, SAGE Publications, The Open University, London, s. 15-64.

Hloušek V., Kaniok, P. 2020. Czech Republic, [in:] The European Parliament Election of 2019 in East-Central Europe: Second-Order Euroscepticism, eds. V. Hloušek, P. Kaniok, Palgrave Macmillan, Cham, s. 61-82. https://doi.org/10.1007/978-3-030-40858-9_4

Charvát J. 2017. Content Emptiness, Low Media Coverage, Exhausted Parties and Indifferent Voters: An Invisible 2014 European Parliamentary Election Campaign in the Czech Republic, [in:] Political

Communication and European Parliamentary Elections in Times of Crisis: Perspectives from Central and South-Eastern Europe, eds. R. Boicu, S. Branea, A. Ștefănel, Palgrave Macmillan, London, s. 115-132. https://doi.org/10.1057/978-1-137-58591-2_9

Charvát J., Maškarinec P. 2020. Volby do Evropského parlamentu 2019 v Česku: stále ještě volby druhého řádu?, Centrum pro studium demokracie a kultury, Brno.

Chong D., Druckman J. N. 2007. Framing Theory, "Annual Review of Political Science" 2007, v. 10, s. 103-126. <https://doi.org/10.1146/annurev.polisci.10.072805.103054>

Kepplinger M.H., Geiss S., Siebert, S. 2012. Framing Scandals: Cognitive and Emotional Media Effects, "Journal of Communication" 2012, v. 62, no. 4, s. 659-681. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2012.01653.x>

Kottová A. 2019. Dvojitá dezinformace, manipulativní mix.' Během voleb se u Okamury objevila roky stará fotka muslimů. https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/tomio-okamura-spd-dezinformace-manipulace-facebook-eurovolby-2019_1905301307_ako; přístup: 10.06.2020.

Lebeda T. 2017. Volby 2017 v prostoru a čase. <https://www.youtube.com/watch?v=D-ult9BXn78&t=1260s>; přístup 24.07.2020.

Ministerstvo vnitra ČR. 2019. Čtvrtletní zpráva o migraci - I. 2019. <https://www.mvcr.cz/migrace/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-situaci-v-oblasti-migrace.aspx>; přístup: 20.07.2020.

Moláček J., Tvrdoň J. 2020. Švédsko je Francie, Anglie je Kašmír a z odborářů se stali migranti. Okamurův manipulativní zeměpis. <https://denikn.cz/289678/svedsko-je-francie-anglie-je-kasmir-a-z-odboraru-se-stali-migranti-okamuruv-manipulativni-zemepis/>; přístup: 10.06.2020.

Novelli E., Johnasson B. 2019. European Elections Monitoring Center, [in:] 2019 European Elections Campaign: Images, Topics, Media in the 28 Member States, eds. E. Novelli, B. Johansson, European Union, Brusel, s. 13-30.

Reif K., Schmitt H. 1980. Nine Second-Order National Elections - A Conceptual Framework for the Analysis of European Elections Results, "European Journal of Political Research" 1980, v. 8, no. 3, s. 3-44. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6765.1980.tb00737.x>

Tomeček L. 2019. HOAX: Švédové vzdávají integraci. Žákům přidají intenzivnější výuku arabštiny. <https://manipulatori.cz/hoax-svedove-vzdavaji-integraci-zakum-pridaji-intenzivnejsi-vyuku-arabstiny/?fbclid=IwAR2vsLR2prq-DQEVfs1EEnqoEHHRdid76jtGYvMAa4LyAxNHFLF4UtELybQ/>; přístup: 20.07.2020.

Tungul L. et al. 2019. Middle Class at a Crossroads, Wilfried Martens Centre for European Studies, Konrad Adenauer Stiftung, TOPAZ, Praha.

Volby.cz (nedat). Volby do Evropského parlamentu konané na území České republiky ve dnech 24.05. - 25.05.2019: Celkové výsledky hlasování. <https://volby.cz/pls/ep2019/ep11?xjazyk=CZ>; přístup: 20.07.2020.

Tomasz Rawski Na Twitterze nie o polityce. Wizerunkowe strategie atrybucyjne na przykładzie twitterowych aktywności premierów Mateusza Morawieckiego i Andreja Babiša w czasie eurowyborów 2019

Adamik-Szysiak M. (2018). Strategie komunikowania podmiotów politycznych w Polsce w mediach społecznościowych, Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Annusewicz O. (2017). Twitter jako przestrzeń autoprezentacji politycznej. Zarządzanie wizerunkiem polityka w mediach społecznościowych, "Studia Politologiczne", t. 45, s. 91-112.

Biskup B., Marciniak E. (2008). Narzędzia stosowane w kampaniach wyborczych, "Społeczeństwo i Polityka", nr 2(15), s. 183-189.

Doctoroff T. (2014). Twitter Is Not a Strategy: Rediscovering the Art of Brand Marketing, New York: Palgrave Macmillan.

Dudek K. (2019). Zarządzanie wizerunkiem polityków na Facebooku a aktywność wyborcza obywateli, "Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Humanitas Zarządzanie", t. XX, nr 1, s. 273-291.
<https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.2436>

Fleischer M. (2012). Typologia komunikacji, Łódź: Wydawnictwo Primum Verbum.

Goffman E. (2008). Człowiek w teatrze życia codziennego, przeł. H. Datner-Śpiewak, P. Śpiewak, Warszawa: Aletheia.

Harris J., Havenson S. (2020). Fleets: A New Way to Join the Conversation, https://blog.twitter.com/en_us/topics/product/2020/introducing-fleets-new-way-to-join-the-conversation.html (dostęp: 1.02.2021).

Jaśniok M. (2010). Marketing polityczny w środowisku wirtualnym, Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego.

Karwat M. (2009). Akredytacja w życiu społecznym i politycznym, Warszawa: Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR.

Kolczyński M., Sztumski J. (2003). Marketing polityczny: kształtowanie indywidualnych i zbiorowych opinii, postaw i zachowań, Katowice: Wydawnictwo Śląsk.

Kondzioła-Pich K. (2019). Uwodzenie okiem pragmatyngwisty, "Studia Językoznawcze", t. 18, s. 91-107. <https://doi.org/10.18276/sj.2019.18-07>

Leary M. (2017). Wywieranie wrażenia. Strategie autoprezentacji, przeł. A. Kacmajar, M. Kacmajar, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Lees-Marshment J. (2009). Political Marketing: Principles and Applications, London: Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9780203875223>

Maguś W. (2019). Twitter jako narzędzie dialogu liderów politycznych z otoczeniem, "Zeszyty Prasoznawcze", t. 62, nr 4(240), s. 63-93. <https://doi.org/10.4467/22996362PZ.19.045.11049>

Mazurek K. (2015). @myslpolityczna. Twitter - nowa forma ekspresji idei politycznych, w: E. Maj, E. Kirwiel, E. Podgajna (red.), Myśl polityczna w społeczeństwie informacyjnym (s. 591-602), Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Mistewicz E. (2015). *Twitter: sukces komunikacji w 140 znakach: tajemnice narracji dla firm, instytucji i liderów opinii*, Gliwice: Wydawnictwo Helion.

Murthy D. (2013). *Twitter: Social Communication in the Twitter Age*, Cambridge: Polity Press.

Myers D.G. (2003). *Psychologia społeczna*, przeł. A. Bezwińska-Walerjan, Poznań: Zys i S-ka.

Podobas I. (2011). *Public relations jako narzędzie kreowania wizerunku partii politycznych*, Warszawa: Difin.

Rawski T. (2020). *Między śmiechem a mową nienawiści. Meandry języka polityki*, Kraków: Impuls.

Świdorski J. (2010). *Marketing jako narzędzie sprawowania władzy w ustroju kapitalistycznym*, Gdańsk: Wydawnictwo Maszoperia Literacka.

Trysińska M. (2004). *Jak politycy komunikują się ze swoimi wyborcami? Analiza języka polityków na przykładzie rozmów prowadzonych w telewizji polskiej oraz internecie*, Warszawa: Elipsa.

Wojciszke B. (2013). *Psychologia społeczna*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Woś R. (2015). *Minister rozwoju - tajemnicza twarz rządu*, <https://www.polityka.pl/tygodnikpolityka/kraj/1642259,1,minister-rozwoju-tajemnicza-twarz-rzadu.read> (dostęp: 1.02.2021).

Zappavigna M. (2013). *Discourse of Twitter and Social Media: How We Use Language to Create Affiliation on the Web*, London: Bloomsbury Academic.

Żydek-Bednarczuk U. (2005). *Wprowadzenie do lingwistycznej analizy tekstu*, Kraków: Universitas.

Marcin Kosman Strategie dyskursywne Konfederacji – na przykładzie utworów nagranych w ramach akcji Hot16Challenge

Bieńko M. (2020). *Etykiety "pedał" i "lesba" w heteronormatywnej rzeczywistości społecznej. Próba analizy, "Przegląd Socjologiczny", nr 2, s. 113-141.*

Budzyńska-Daca A. (2017). *Retoryka i jej narzędzia - refleksja genologiczna*, w: B. Sobczak (red.), *Powinowactwa retoryki* (s. 41-55), Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Adama Mickiewicza.

Cap P. (2019). *'Britain is full to bursting point!'*, w: V. Koller, S. Kopf, M. Miglbauer (red.), *Discourses of Brexit* (s. 69-85), London: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781351041867-5>

Dijk T.A. van (2006). *Politics, Ideology, and Discourse*, w: K. Brown (red.), *The Encyclopedia of Language and Linguistics*, t. 9 (s. 728-740), Oxford-New York: Pergamon Press. <https://doi.org/10.1016/B0-08-044854-2/00722-7>

Dubisz S. (2017). *Lewak, uchodźca i patriota, czyli o manipulowaniu słowami i świadomością społeczną, "Poradnik Językowy", nr 10, s. 110-112.*

Forchtner B., Krzyżanowski M., Wodak R. (2013). *Mediatization, right-wing populism and political campaigning: The case of the Austrian Freedom Party*, w: M. Ekström, A. Tolson (red.), *Media Talk and Political Elections in Europe and America* (s. 205-228), London: Palgrave Macmillan. https://doi.org/10.1057/9781137273321_10

- Katea H.H. (2018). *Understanding Discursive Persuasion in American and Iraqi Call to Arms Discourse: Discursive Strategies as Instruments of Persuasive Politics*, Bangor: Bangor University.
- KhosraviNik M. (2015). *Discourse, Identity and Legitimacy. Self and Other in Representations of Iran's Nuclear Programme*, Amsterdam-Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
<https://doi.org/10.1075/dapsac.62>
- Kolczyński M. (2020). Strategia komunikacyjna Konfederacji w wyborach w 2019 roku - próba rekonstrukcji, "Studia Politologiczne", nr 55, s. 259-276. <https://doi.org/10.33896/SPolit.2020.55.11>
- Kostecki M. (2017). Demagog w oblężonej twierdzy. Analiza treści przekazu komunikowanego przez Janusza Korwin-Mikkego podczas kampanii wyborczej do wyborów prezydenckich 2015 r., "Studia Politologica", nr 19, s. 136-151. <https://doi.org/10.24917/20813333.19.10>
- Kostro M., Wróblewska-Pawlak K. (2013). Formy adresatywne jako środek jawnej i ukrytej deprecjacji kobiet polityków w polskim dyskursie polityczno-medialnym, "Tekst i Dyskurs", nr 6, s. 153-168.
- Krämer B. (2017). Populist online practices: The function of the Internet in right-wing populism, "Information, Communication & Society", nr 20, s. 1293-1309.
<https://doi.org/10.1080/1369118X.2017.1328520>
- Krzyżanowska N. (2012). Wokół koncepcji demokracji. Parytet płci w świetle polskiego dyskursu prasowego, "Studia Socjologiczne", nr 1, s. 199-223.
- Krzyżanowska N. (2013). (Krytyczna) analiza dyskursu a (krytyczna) analiza gender: zarys synergii teoretycznej i metodologicznej, "Przegląd Socjologii Jakościowej", t. 9, nr 1, s. 62-84.
<https://doi.org/10.18778/1733-8069.9.1.05>
- Kubrin C. (2005). Gangstas, thugs, and hustlas: Identity and the code of the street in rap music, "Social Problems", nr 52, s. 360-378. <https://doi.org/10.1525/sp.2005.52.3.360>
- Kukołowicz T. (2014). *Raperzy kontra filomaci*, Warszawa: Narodowe Centrum Kultury.
- Kulas P. (2018). Antyelitarna narracja współczesnej polskiej prawicy, "Przegląd Socjologii Jakościowej", t. 14, nr 4, s. 14-39. <https://doi.org/10.18778/1733-8069.14.4.02>
- Lees C. (2018). The 'Alternative for Germany': The rise of right-wing populism at the heart of Europe, "Politics", nr 38, s. 295-310. <https://doi.org/10.1177/0263395718777718>
- Lipiński A., Stępińska A. (2019). Polish right-wing populism in the era of social media: The unexpected careers of Paweł Kukiz and Janusz Korwin-Mikke, "Problems of Post-Communism", nr 66, s. 71-82.
<https://doi.org/10.1080/10758216.2018.1484667>
- Meyer M. (2001). Between theory, method, and politics: Positioning of the approaches of CDA, w: R. Wodak, M. Meyer (red.), *Methods of Critical Discourse Analysis* (s. 14-32), London: Sage.
<https://doi.org/10.4135/9780857028020.n2>
- Minkenberg M. (2000). The renewal of the radical right: Between modernity and anti-modernity, "Government and Opposition", nr 35, s. 170-188. <https://doi.org/10.1111/1477-7053.00022>
- Molokov K., Zueva C. (2017). Rap poetry and postmodernism, "Journal of History Culture and Art Research", nr 6, s. 1358-1364. <https://doi.org/10.7596/taksad.v6i4.1193>

- Mudde C., Kaltwasser C. (2018). Studying populism in comparative perspective: Reflections on the contemporary and future research agenda, "Comparative Political Studies", nr 51, s. 1667-1693. <https://doi.org/10.1177/0010414018789490>
- Niepytalska-Osiecka A. (2019). Lewak, lewaczka i lewactwo we współczesnej polszczyźnie, "Poradnik Językowy", nr 9, s. 81-89. <https://doi.org/10.33896/PorJ.2019.9.6>
- Pirro A.L., van Kessel S. (2018). Populist Eurosceptic trajectories in Italy and the Netherlands during the European crises, "Politics", nr 38, s. 327-343. <https://doi.org/10.1177/0263395718769511>
- Racine J.P. (2018). The death of dissent and the decline of dissin': A diachronic study of race, gender, and genre in mainstream American rap, w: A.S. Ross, D.J. Rivers (red.), The Sociolinguistics of Hip-hop as Critical Conscience: Dissatisfaction and Dissent (s. 237-268), London: Palgrave Macmillan. https://doi.org/10.1007/978-3-319-59244-2_10
- Reisigl M. (2010). Dyskryminacja w dyskursach, "Tekst i Dyskurs", nr 3, s. 27-61.
- Reisigl M. (2017). The Discourse-Historical Approach, w: J. Flowerdew, J.E. Richardson (red.), The Routledge Handbook of Critical Discourse Studies (s. 44-59), London: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315739342-4>
- Reisigl M., Wodak R. (2009). The Discourse-Historical Approach (DHA), w: R. Wodak, M. Meyer (red.), Methods of Critical Discourse Analysis. Second Edition (s. 87-121), London: Sage.
- Rensmann L. (2017). The noisy counter-revolution: Understanding the cultural conditions and dynamics of populist politics in Europe in the digital age, "Politics and Governance", nr 5, s. 123-135. <https://doi.org/10.17645/pag.v5i4.1123>
- Richardson J.E., Wodak R. (2009). Recontextualising fascist ideologies of the past: Right-wing discourses on employment and nativism in Austria and the United Kingdom, "Critical Discourse Studies", nr 6, s. 251-267. <https://doi.org/10.1080/17405900903180996>
- Rydgren J. (2017). Radical right-wing parties in Europe. What's populism got to do with it?, "Journal of Language and Politics", nr 4, s. 493-494. <https://doi.org/10.1075/jlp.17024.ryd>
- Schaub M., Morisi D. (2019). Voter mobilisation in the echo chamber: Broadband internet and the rise of populism in Europe, "European Journal of Political Research", nr 54, s. 752-773. <https://doi.org/10.1111/1475-6765.12373>
- Schroeder R. (2019). Digital media and the entrenchment of right-wing populist agendas, "Social Media + Society", nr 5, s. 1-11. <https://doi.org/10.1177/2056305119885328>
- Socha Z. (2020). Dwa obrazki z muzycznych okolic pandemii (z ziemi włoskiej do Polski), "Dyskurs& Dialog", nr 2, s. 27-41.
- Szwed-Walczak A. (2018). Multimodalny przekaz polityczny. Analiza dyskursu wyborczego kandydata Ruchu Narodowego na Prezydenta RP w 2015 roku, w: I. Hofman, D. Kępa-Figura (red.), Współczesne media. Media multimodalne, t. 2: Multimedialność mediów elektronicznych (s. 99-115), Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.
- Wietoszko R. (2018). Ideologiczne narracje tożsamościowe w mediach: wymiar informacyjny i konsekwencje ekonomiczne, "Media - Biznes - Kultura", nr 1, s. 53-69. <https://doi.org/10.4467/25442554.MBK.18.005.9284>

Wodak R. (2001). The discourse-historical approach, w: R. Wodak, M. Meyer (red.), *Methods of Critical Discourse Analysis* (s. 63-95), London: Sage. <https://doi.org/10.4135/9780857028020>

Wodak R. (2008). Dyskurs populistyczny: retoryka wykluczenia a gatunki języka pisanego, przeł. J. Wawrzyniak, A. Wójcicki, w: N. Fairclough, A. Duszak (red.), *Krytyczna analiza dyskursu: interdyscyplinarne podejście do komunikacji społecznej* (s. 185-214), Kraków: Universitas.

Maciej Grzenkowicz **Polityczne przechodzi w śmieszne. Polskie i czeskie memy z początku pandemii jako lustrzane odbicie politycznych dyskursów epidemiologicznych obu krajów**

Abbas A.M., Yousof E., Kamel M., Selim S., Ahmed S., Ismail Y. (2020). Mobile apps and memes in the era of COVID-19 pandemic: Could this make quarantine more acceptable?, "American Journal of Biomedical Science & Research", nr 9(4), s. 291-292.

<https://doi.org/10.34297/AJBSR.2020.09.001409>

Al Zidjaly N. (2017). Memes as reasonably hostile laments: A discourse analysis of political dissent in Oman, "Discourse & Society", nr 28(6), s. 573-594. <https://doi.org/10.1177/0957926517721083>

Barnes K., Riesenmy T., Trinh M.D., Lleshi E., Balogh N., Molontay R. (2020). Dank or Not? - Analyzing and Predicting the Popularity of Memes on Reddit, arXiv preprint, arXiv:2011.14326.

<https://doi.org/10.1007/s41109-021-00358-7>

Bourdieu P. (2010). *Distinction*, London-New York: Routledge.

Campbell H.A. (2020). *Social Distancing in a World of Memes*, Digital Religion Publications,

<https://doi.org/10.21423/socialdistancinginaworldofmemes> (dostęp: 30.04.2021).

Carpio-Jiménez L., Barrazueta P., Suing A. (2020). El Humor Gráfico En Tiempos De Coronavirus: Análisis De Los Memes Publicados En Ecuador Entre Marzo y Mayo De 2020, "Revista Ibérica De Sistemas e Tecnologías De Informação", nr E35(9), s. 452-465.

Český statistický úřad (2020). Počet obyvatel v regionech soudržnosti, krajích a okresech České republiky k 1. 1. 2020,

<https://www.czso.cz/documents/10180/121739326/1300722001.pdf/3554a4b2-118f-46ae-9105-8764faa1d6eb?version=1.1> (dostęp: 30.04.2021).

Davison P. (2012). The language of internet memes, w: M. Maniberg (red.), *The Social Media Reader* (s. 120-134), New York: New York University Press.

Dawkins R. (1989). *The Selfish Gene*, Oxford-New York: Oxford University Press.

Dijk T.A. van (1977). Sentence topic and discourse topic, "Papers in Slavic Philology", nr 1, s. 49-61.

Douglas N. (2014). It's supposed to look like shit: The Internet ugly aesthetic, "Journal of Visual Culture", nr 13(3), s. 314-339. <https://doi.org/10.1177/1470412914544516>

Eco U., Rorty R., Culler J., Brooke-Rose C. (2008). *Interpretacja i nadinterpretacja*, przeł. T. Bieroń, Kraków: Wydawnictwo Znak.

Fairclough N. (2003). *Analyzing Discourse: Textual Analysis for Social Research*, London-New York: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203697078>

- Foucault M. (2002). *Porządek dyskursu*, przeł. M. Kozłowski, Gdańsk: słowo/obraz terytoria.
- Główny Urząd Statystyczny (2020). *Ludność. Stan i struktura oraz ruch naturalny w przekroju terytorialnym w 2019 r. Stan w dniu 30 VI*, <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ludnosc/ludnosc/ludnosc-stand-i-struktura-ludnoscioraz-ruch-naturalny-w-przekroju-terytorialnym-stand-w-dniu-31-12-2019,6,27.html> (dostęp: 30.04.2021).
- Hristova S. (2014). Visual memes as neutralizers of political dissent, "tripleC: Communication, Capitalism & Critique. Open Access Journal for a Global Sustainable Information Society", nr 12(1), s. 265-276. <https://doi.org/10.31269/triplec.v12i1.507>
- Kampka A. (2017). Multimodalna analiza dyskursu - ujęcie semiotyczne, w: M. Czyżewski, M. Otrocki, T. Piekot, J. Stachowiak (red.), *Analiza dyskursu publicznego. Przegląd metod i perspektyw badawczych* (s. 95-122), Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno.
- Karczewska M. (2020). A picture of the Coronavirus Pandemic in selected polish memes, w: *Studijos-Verslas-Visuomenė: Dabartis Ir Ateities Įžvalgos V* [materiały pokonferencyjne] (s. 59-66), Klaipėda: Faculty of Business, Klaipėda State University of Applied Sciences.
- Kertcher C., Turin O. (2020). 'Siege mentality' reaction to the pandemic: Israeli memes during Covid-19, "Postdigital Science and Education", nr 2(3), s. 581-587. <https://doi.org/10.1007/s42438-020-00175-8>
- Kundera M. (1984). The Tragedy of Central Europe, "The New York Review of Books", t. 31, nr 7, s. 33-38.
- MacDonald S. (2020). What do you (really) meme? Pandemic memes as social political repositories, "Leisure Sciences", <https://doi.org/10.1080/01490400.2020.1773995> (dostęp: 30.04.2021).
- Nicholls C. (2020). Online humour, cartoons, videos, memes, jokes and laughter in the epoch of the coronavirus, "Text Matters: A Journal of Literature, Theory and Culture", nr 10, s. 274-318. <https://doi.org/10.18778/2083-2931.10.17>
- Norstrom R., Sarna P. (2021). Internet memes in Covid-19 lockdown times in Poland, "Comunicar", nr 29(67), <https://doi.org/10.3916/C67-2021-06>
- Okey R. (1992). Central Europe/Eastern Europe: Behind the definitions, "Past & Present", nr 137, s. 102-133. <https://doi.org/10.1093/past/137.1.102>
- Pauliks K. (2020). Memes of the Virus: Social Criticism of the Corona Pandemic on the Internet, "TelevIZion", nr 33(E), s. 46-49.
- Rocamora A. (2002). Fields of fashion: Critical insights into Bourdieu's sociology of culture, "Journal of Consumer Culture", nr 2(3), s. 341-362. <https://doi.org/10.1177/146954050200200303>
- Rose G. (2010). *Interpretacja materiałów wizualnych*, przeł. E. Klekot, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Saint Laurent C. de,, Glăveanu V.P., Literat I. (2021). Internet memes as partial stories: Identifying political narratives in coronavirus memes, "Social Media+Society", nr 7(1), s. 1-13. <https://doi.org/10.1177/2056305121988932>
- Shifman L. (2014). *Memes in Digital Culture*, Cambridge: MIT Press. <https://doi.org/10.7551/mitpress/9429.001.0001>

Wang L., Wood B.C. (2011). An Epidemiological Approach to Model the Viral Propagation of Memes, "Applied Mathematical Modelling", nr 35(11), s. 5442-5447.

<https://doi.org/10.1016/j.apm.2011.04.035>

Wells D.D. (2018). You all made dank memes: Using internet memes to promote critical thinking, "Journal of Political Science Education", nr 14(2), s. 240-248.

<https://doi.org/10.1080/15512169.2017.1406363>

Wiggins B.E., Bowers G.B. (2015). Memes as genre: A structurational analysis of the memescape, "New Media & Society", nr 17(11), s. 1886-1906. <https://doi.org/10.1177/1461444814535194>

Anna Pilińska **Misewicze, pisewicze, mateuszki. Eponimy w polityce – nie tylko od nazwisk**

Abramowicz Z., Bogdanowicz E. (red.) (2006). Onimizacja i apelatywizacja, Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku.

Burkacka I. (2016). Intertekstualność współczesnej komunikacji. Memy a teksty kultury, "Poznań Linguistic Forum". <https://doi.org/10.14746/psj.2016.32.6>

Burkacka I. (2020). Janusze, halyny, sebixy i karyny. Memy internetowe jako źródło nowych eponimów, "Poradnik Językowy", nr 4, s. 21-35. <https://doi.org/10.33896/PorJ.2020.4.2>

Chłudziński (2006). Najnowsza warstwa eponimów odantroponimicznych zawarta w Nowym słowniku gwary uczniowskiej, w: Z. Abramowicz, E. Bogdanowicz (red.), Onimizacja i apelatywizacja, Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku.

Czachur W. (2011). Dyskursywny obraz świata. Kilka refleksji, "Tekst i Dyskurs", nr 4, s. 79-97.

Dereń B. (2005). Pochodne nazw własnych w słowniku i tekście, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.

Doroszkiewicz M. (1992). Apelatywacja antroponimów w polskich i rosyjskich gwarach środowisk dewiacyjnych, "Slavica Wratislaviensia" LXXII.

Dubisz S. (2017). Anastazje, dyzmowie i misewicze, czyli o eponimach, "Poradnik Językowy", nr 6, s. 112-113.

Dubisz S., Sękowska E., Porayski-Pomsta J. (2005). Leksykalny kod polityczny we współczesnej komunikacji językowej, w: S. Gajda, A. Markowski, J. Porayski-Pomsta (red.), Polska polityka komunikacyjno-językowa wobec wyzwań XXI wieku (s. 151-165), Warszawa: Dom Wydawniczy Elipsa.

Grzegorzczkowska R. (2010a). Jeszcze w sprawie znaczeń przymiotników odrzeczownikowych, w: I. Burkacka, R. Pawelec, D. Zdunkiewicz-Jedynak (red.), Słowa - kładki, na których spotykają się ludzie różnych światów (s. 147-157), Warszawa: Wydawnictwo Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego.

Grzegorzczkowska R. (2010b). Wprowadzenie do semantyki językoznawczej, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Jadacka H. (2001). System słowotwórczy polszczyzny (1945-2000), Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

- Jędrzejko E. (2000). Systemy onimiczne różnych języków a językowy obraz świata: W stronę porównawczej onomastyki kulturowej, "Onomastica", t. 45.
- Kamińska-Szmaj I. (2007). Agresja językowa w życiu publicznym: leksykon inwektyw politycznych, 1918-2000, Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
- Kosecki K. (2007). Eponim w kategoryzacji i komunikacji językowej, w: W. Chłopicki (red.), Komunikacja międzykulturowa - perspektywy badań interdyscyplinarnych (s. 80-89), Kraków: Tertium.
- Kosyl C. (1978). Metaforyczne użycie nazw własnych, w: M. Szymczak (red.), Z zagadnień słownictwa współczesnego języka polskiego (s. 261-268), Wrocław-Warszawa-Gdańsk: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
- Lubaś W. (2006). O kategoriach onimiczno-apelatywnych w polszczyźnie, w: *Munuscula linguistica in honorem Alexandrae Cieślikowa oblata* (s. 261-268), Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN.
- Machnicka V. (2005). Dlaczego i w jaki sposób nazwy własne stają się nazwami pospolitymi? - próba prześledzenia zasadniczych procesów na wybranych przykładach, w: J. Ignatowicz-Skowrońska (red.), Nazewnictwo na pograniczach (s. 43-45), Szczecin: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego.
- Maćkiewicz J. (1999). Co to jest "językowy obraz świata", w: J. Bartmiński (red.), "Etnolingwistyka", nr 11, Lublin.
- Mosiątek-Kłosińska K. (2000). Wulgaryzacja języka w mediach, w: J. Bralczyk, K. Mosiątek-Kłosińska (red.), Język w mediach masowych (s. 112-119), Warszawa: Upowszechnianie Nauki-Oświata.
- Mrózek R. (2004). Nazwy własne w języku, kulturze i komunikacji społecznej, Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
- Ochmann D. (2013). Słowotwórstwo najmłodszej polszczyzny, w: E. Badyda, J. Maćkiewicz, E. Rogowska-Cybulska (red.), Słowotwórstwo w różnych odmianach języka (s. 153-164) Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.
- Pałuszyńska E. (2003). Nazwy własne w funkcji nieonomastycznej, w: M. Biolik (red.), Metodologia badań onomastycznych (s. 115-120), Olsztyn: Towarzystwo Naukowe.
- Rutkowski M. (2007). Nazwy własne w strukturze metafory i metonimii. Proces deonimizacji, Olsztyn: Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego.
- Sadowski M. (2013). Eponimy jako sposób wzbogacania leksyki, "Acta Erasiana", t. V, s. 289-308.
- Waszakowa K. (1994). Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego. Rzeczowniki sufiksalne obce, Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
- Waszakowa K. (1996). Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego. Rzeczowniki z formantami paradygmatycznymi, Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
- Witaszek-Samborska M. (2006). Eponimy wśród neologizmów współczesnej polszczyzny, "Białostockie Archiwum Językowe", nr 6, s. 163-172. <https://doi.org/10.15290/baj.2006.06.13>

Zdunkiewicz-Jedynak D. (2015). Wtórne znaczenia metaforyczne literackich i filmowych nazw własnych (z twórczości dla dzieci) we współczesnej polszczyźnie, w: U. Sokólska (red.), Odkrywanie słowa - historia i współczesność (s. 507-525), Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku.

Roman Madecki Teorie labellingu a principy eristické dialektiky při výzkumu veřejného a politického diskursu v současné lingvistice

Aristotelés (1975). Organon V. Topiky. Academia, Praha.

Aristotelés (1978). Organon IV. O sofistických důkazech. Academia, Praha.

Budzyńska-Daca A., Kwosek J. (2012). Erystyka czyli o sztuce prowadzenia sporów, Wydawnictwo PWN, Warszawa.

Čeština 2.0 – slovník, který tvoříte vy. <https://cestina20.cz/>; cit. 09.03.2021.

Databáze excerptního materiálu Neomat. <http://www.neologismy.cz/index.php>; cit. 09.03.2021.

Grice H.P. (1977). Logika a konwersacja. „Przegląd humanistyczny“, 21, nr 6, s. 85–99.

Kavka M., Škrabal M., red. (2018). Hacknutá čeština. Neortodoxní slovník dnešní mateřštiny, Jan Melvil Publishing, Brno.

Leech G.N. (1983). Principles of Pragmatics, Longman, London.

Lotko E. (1997). Kapitoly ze současné rétoriky, Vydavatelství Univerzity Palackého, Olomouc.

Martincová O., red. (1998). Nová slova v češtině 1, Academia, Praha.

Martincová O., red. (2004). Nová slova v češtině 2, Academia, Praha.

Munková G. (2013). Sociální deviace. Přehled sociologických teorií, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., Plzeň.

Nakonečný M. (2009). Sociální psychologie, Academia, Praha.

Schopenhauer A. (1991). Eristická dialektika, Nakladatelství EN, Praha.

Šimandl J., red. Slovník afixů užívaných v češtině. <http://www.slovnikafixu.cz>; cit. 09.03.2021.

Štícha F. (2011). Kapitoly z české gramatiky, Academia, Praha.

Ziomek J. (2000). Retoryka opisowa. Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław – Warszawa – Kraków.

Kamila Adamcová Srovnání českého a polského politického jazyka. Pojmenování v jazyce politiků

Bauman Z. (1996). Myslet sociologicky. Netradiční uvedení do sociologie, Sociologické nakladatelství, Praha.

Bralczyk J. (2003). O języku polskiej polityki lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych, Trio, Warszawa.

- Bralczyk J. (2002). O języku polskiej propagandy politycznej lat siedemdziesiątych, Trio, Warszawa.
- Čmejrková S., Hoffmannová J. red. (2003). Jazyk, média a politika, Academia, Praha.
- Daneš F. red. (1997). Český jazyk na přelomu tisíciletí, Academia, Praha.
- Dokulil M. (1962). Tvoření slov v češtině. Nakladatelství Československé akademie věd, Praha.
- Grzegorzczkova R. (1972), Zarys słowotwórstwa polskiego. Część I. Słowotwórstwo opisowe, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa.
- Hobsbawm E. (1992). Ethnicity and Nationalism in Europe Today. <https://www.jstor.org/stable/303280>; cit. 18.04.2021.
- Kamińska-Szmaj I. (2007). Agresja językowa w życiu publicznym. Leksykon inwektyw politycznych 1918–2000, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław.
- Kamińska-Szmaj I. (2001). Słowa na wolności, Wydawnictwo Europa, Wrocław.
- Kłosińska K., Rusinek M. (2019). Dobra zmiana, Znak, Kraków.
- Kłosińska K. (2012). Etyczny i pragmatyczny. Polskie dyskursy po 1989 roku, Narodowe Centrum Kultury, Warszawa.
- Kraus J. (2008), Jazyk v proměnách komunikačních médií, Karolinum, Praha.
- Lotko E. (2009). Srovnávací a bohemistické studie, Univerzita Palackého, Olomouc.
- Srovnání českého a polského politického jazyka. Pojmenování v jazyce politiků 219
- Markowski A. (2005). Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Ożóg K. (2004). Język w służbie polityki. Językowy kształt kampanii wyborczych, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów.
- Sumner W.G. (1906). Folkways A Study of the Sociological Importance of Usages, Manners, Customs, Mores, and Morals, Ginn and Company, Boston. <https://doi.org/10.2307/1412602>
- Zimny R., Nowak P. (2009). Słownik polszczyzny politycznej po roku 1989, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

Magdalena Kukulak **Od PZPR do SLD. Przemiany wizerunku partii postkomunistycznej w latach 1989–1993 – język kampanii wyborczych**

- Banaszkiewicz A. (1995). Wybory 1991, 1993 – zmiany sympatii politycznych, w: S. Gebethner (red.), Wybory parlamentarne 1991 i 1993 a polska scena polityczna (s. 73–86), Warszawa: Wydawnictwo Sejmowe.
- Boćkowska A. (2019). Można wybierać. 4 czerwca 1989, Wołowiec: Wydawnictwo Czarne.
- Codogni P. (2013). Anatomia klęski – obóz władzy w kampanii wyborczej w 1989 roku, „Pamięć i Sprawiedliwość”, nr 10/2(18), s. 151–178.

Deklaracja wyborcza (2001). Deklaracja wyborcza Sojuszu Lewicy Demokratycznej „Tak dalej być nie może”, w: Wybory 1991. Programy partii i ugrupowań politycznych (s. 258–260), Warszawa: Instytut Studiów Politycznych PAN.

Dobrzyńska T. (1995). Metafory wartościujące w publicystyce i wypowiedziach polityków, w: A.M. Lewicki, R. Tokarski (red.), Kreowanie świata w tekstach (s. 201–214), Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Dudek A. (2007). Historia polityczna Polski 1989–2005, Kraków: Arcana.

Gazet(k)a Wyborcza (1989). „Trybuna Ludu”.

Hałacińska K. (1995). Obawy i niepokoje społeczeństwa polskiego w okresie wyborów 1991 i 1993 – analiza wyników badań, w: S. Gebethner (red.), Wybory parlamentarne 1991 i 1993 a polska scena polityczna (s. 159–178), Warszawa: Wydawnictwo Sejmowe.

Jaśniok M. (2007). Strategie marketingowe na rynku politycznym, Warszawa: Wolters Kluwer.

Kopaliński W. (2017). Słownik symboli, Warszawa: Oficyna Wydawnicza Rytm.

Mosiołek-Kłosińska K. (1997). Metafora w tekście użytkowym – charakterystyka, próba oceny normatywnej, „Poradnik Językowy”, nr 10, s. 1–23.

Muszyński J. (2001). Leksykon marketingu politycznego, Wrocław: Alta2.

Piasecki A.K. (2012). Wybory w Polsce 1989–2011, Kraków: Arcana.

Pietrzyk-Zieniewicz E., Zieniewicz A. (1995a). Systemy pominięć – sytuacja dialogu i style dyskursu propagandowego w kampanii wyborczej 1993 roku, w: S. Gebethner (red.), Wybory parlamentarne 1991 i 1993 a polska scena polityczna (s. 127–142), Warszawa: Wydawnictwo Sejmowe.

Pietrzyk-Zieniewicz E., Zieniewicz A. (1995b). Wizerunki autoprezentacyjne ważniejszych ugrupowań politycznych w telewizyjnej kampanii wyborczej w roku 1993, w: S. Gebethner (red.), Wybory parlamentarne 1991 i 1993 a polska scena polityczna (s. 127–142), Warszawa: Wydawnictwo Sejmowe.

Siekłucki D. (2006). Partie lewicy i centrolewicy w polskim systemie partyjnym. Aktywność SLD, PSL i UP na polskiej scenie politycznej, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Słodkowska I. (red.) (2001a). Wybory 1991. Programy partii i ugrupowań politycznych, Warszawa: Instytut Studiów Politycznych PAN.

Słodkowska I. (red.) (2001b). Wybory 1993. Partie i ich programy, Warszawa: Instytut Studiów Politycznych PAN.

Smełka-Leszczyńska Z. (2020). Usunąć do 30 dni. Semiotyka polskich plakatów wyborczych, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Sukces wyborczy SLD: przyczyny i oczekiwane konsekwencje (1993). Warszawa: Centrum Badania Opinii Społecznej, nr BS/154/126/93.

Wojtaszczyk K.A. (1995). Prawica i lewica na polskiej scenie politycznej, w: S. Gebethner (red.), Wybory parlamentarne 1991 i 1993 a polska scena polityczna (s. 87–96), Warszawa: Wydawnictwo Sejmowe.

Joanna Gajda, Katarzyna Giereło-Klimaszewska **Wizerunek premiera Andreja Babiša i premiera Mateusza Morawieckiego w mediach czeskich na przykładzie portalu iDnes i rp.pl w kontekście zarządzania sytuacją kryzysową w 2020 roku**

arb (2020). Czechy: Minister zdrowia podał się do dymisji, „Rzeczpospolita”, 21.09.2020, <https://archiwum.rp.pl/> (dostęp: 10.11.2020).

Archiwum iDnes <https://hledej.idnes.cz/>.

Archiwum rp.pl <https://hledej.idnes.cz/>.

Badanie CBOS (2020). Sondaż: Szymon Hołownia z największym zaufaniem spośród polityków, <https://www.onet.pl/informacje/onetiwiadomosci/sondaz-zaufania-cbos-holownia-duda-i-morawiecki-na-podium/4h2j7yr,79cfc278> (dostęp: 20.01.2021).

Červenka J. (2020). Důvěra stranickým představitelům – září 2020, Centrum pro výzkum veřejného mínění, https://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c2/a5303/f9/pi201016.pdf (dostęp: 20.01.2021).

ČTK, iDNES.cz (2020). Best in covid? Česko je třetí na světě v poměrném počtu nakažených, 10.10.2020, https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/koronavirus-cesko-treti-na-svete-zebricek-nakazenych-slovensko-polsko.A201010_124819_zahranicni_kha (dostęp: 20.10.2020).

Dębicki M., Leix A. (2017). Nie znam, ale nie lubię. Postawy Czechów wobec Polski i Polaków – wybrane ilustracje i szerszy kontekst, w: A. Kasperek (red.), Polacy i Czesi w mediach. Obserwacje i prognozy (s. 11–52), Katowice: Polska Akademia Nauk Oddział w Katowicach, Stowarzyszenie Rozwoju i Współpracy Regionalnej „Olza”, https://www.researchgate.net/profile/Alicja_Leix/publication/321170625_Nie_znam_ale_nie_lubie_Postawy_Czechow_wobec_Polski_i_Polakow_-_wybrane_ilustracje_i_szerszy_kontekst/links/5a138b5e4585158aa3e63455/Nie-znam-ale-nie-lubie-Postawy-Czechow-wobec-Polski-i-Polakow-wybrane-ilustracje-i-szerszy-kontekst.pdf (dostęp: 10.01.2021).

Gackowski T., Łączyński M. (2009). Metody badania wizerunku w mediach, Wydawnictwo CeDeWu, Warszawa.

Gajda J., Giereło-Klimaszewska K. (2020). Wizerunek premier Ewy Kopacz i Beaty Szydło w mediach czeskich na przykładzie portalu iDnes, „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Politologica”, t. 25, s. 197–217. <https://doi.org/10.24917/20813333.25.12>

Gajda J., Giereło-Klimaszewska K. (2021). Wizerunek Andreja Babiša i Mateusza Morawieckiego w kontekście sytuacji kryzysowej 2020/The image of Andrej Babiš and Mateusz Morawiecki in the context of Crisis situation 2020, CLARIN-PL digital repository, <http://hdl.handle.net/11321/789> (dostęp: 10.10.2021).

Giereło-Klimaszewska K. (2008). Rola telewizji w kształtowaniu wizerunku politycznego, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek.

Giereło-Klimaszewska K. (2020). Oligarchizacja mediów w Czechach na przykładzie Andreja Babiša, "Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Politologica", t. 24, s. 183–200. <https://doi.org/10.24917/20813333.24.13>

Giereło-Klimaszewska K., Gajda J. (2019). The image of Prime Ministers Ewa Kopacz, Beata Szydło and Donald Tusk in the Czech portal iDnes, „Państwo i Społeczeństwo”, t. XIX, nr 2, s. 129–149.

iDnes.cz (2017). ČTENÁŘI IDNES.CZ,
https://1gr.cz/data/soubory/mafra_all/A170831_TVE_028_IDNES.PDF (dostęp: 29.05.2018).

iDNES.cz, ČTK (2020a). Ve Španělsku opět rekordně přibýlo obětí, za den zemřelo 849 lidí, 31.03.2020, https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/spanelsko-koronavirus-epidmie-pandemie-nakaza-nemoc-covid-19-zakaz-vychazeni.A200331_114821_zahranicni_dtt (dostęp: 20.10.2020).

iDNES.cz, ČTK (2020b). Nákaza se vymyká i u sousedů. Polsko během Dušiček zavře hřbitovy, 30.10.2020, https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/koronavirus-nemecko-slovensko-ruskocovid-19-pandemie-nakaza.A201030_105853_zahranicni_klf (dostęp: 25.11.2020).

iDNES.cz, ČTK (2020c). Polsku docházejí lůžka pro lidi s covidem, země zavádí plošné nošení roušek, 8.10.2020, https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/koronavirus-nakaza-pandemienemoc-covid-19-polsko-luzka-premier-mateusz-morawiecki.A201008_160105_zahranicni_dtt (dostęp: 20.10.2020).

Instytut Monitorowania Mediów (2020). Raport IMM: Najbardziej opiniotwórcze media w Polsce, marzec 2020, <https://www.imm.com.pl/raport-imm-najbardziej-opiniotworcze-media-w-polscemarzec-2020/> (dostęp: 10.07.2020).

James E.H., Wooten J.P. (2005). Leadership As (Un)Usual: How To Display competence In times Of Crisis, https://www.academia.edu/4544062/Leadership_as_Un_usual (dostęp: 10.09.2020).

Kantar Public (2020a), Sondaż: w lutym PiS zyskuje, a opozycja traci, <https://www.wnp.pl/parlamentarny/sondaze/sondaz-w-lutym-pis-zyskuje-a-opozycja-traci,683.html> (dostęp: 20.01.2021).

Kantar Public (2020b), Sondaż: Koalicja Obywatelska dogoniła PiS, <https://www.wnp.pl/parlamentarny/sondaze/sondaz-koalicja-obywatelska-dogonila-pis,837.html> (dostęp: 20.01.2021).

Maj A. (2013). Analiza treści, w: M. Makowska (red.), Analiza danych zastanych (s. 127–147), Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Mautner G. (2011). Analiza gazet, czasopism i innych mediów drukowanych, w: R. Wodak, M. Krzyżanowski (red.), Jakościowa analiza dyskursy w naukach społecznych (s. 50–85), red. R. Wodak, M. Krzyżanowski, Warszawa: Oficyna Wydawnicza Łośgraf.

Minister o premierze Czech: Zrobił burdel. To jest debil, „Rzeczpospolita”, 19.10.2020, <https://www.rp.pl/Polityka/201019314-Minister-o-premierze-Czech-Zrobil-burdel-To-jest-debil.html> (dostęp: 20.10.2020).

p.mal (2020b). Premier Czech: Włochy powinny zakazać obywatelom podróży do Europy, „Rzeczpospolita”, 8.03.2020, <https://archiwum.rp.pl/> (dostęp: 20.10.2020).

Rożyński P. (2020). Czas pokory i chirurgów, „Rzeczpospolita”, 26.10.2020, <https://archiwum.rp.pl/> (dostęp: 20.11.2020).

Roman D. (2020). Koronawirus? PiS patrzy na sondaże. Przekaz władzy jest więc jeden: emeryci, do urn [wideo], 2.07.2020, <https://wyborcza.pl/7,82983,26093201,wladza-oglasza-koniec-koronawirusa-morawiecki-juz-nie-trzeba.html> (dostęp: 20.11.2020).

Rusin Dybalska R. (2011). Czego Czesi dowiadują się o Polakach, a Polacy o Czechach?, „Język, Komunikacja, Informacja”, nr 6, s. 167–177.

Silverman D. (2008). Interpretacja danych jakościowych, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Štětka V. (2020). Digital News Report 2020 – Czech Republic, Reuters Institute, University of Oxford, <https://www.digitalnewsreport.org/survey/2020/czech-republic-2020/?fbclid=IwAR2r3Dwnra5lpfPbSo9IwTnDcAV6YCNSp8BtYtghEGFsmZriF3K5pIJ-M> (dostęp: 10.11.2020).

ton, apm (2020). Soud zrušil čtyři vládní opatření. Ministerstvo zdravotnictví podá kasační stížnost, 23.04.2020, <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/3082433-ctyri-opatreni-proti-koronaviru-jsounezakonna-soud-je-zrusil> (dostęp: 20.10.2020).

Trendy Česka (2020). Vývoj volebního modelu, <https://cz.kantar.com/trendyceska/> (dostęp: 20.12.2020).

Renata Rusin Dybalska Prezydent „znowu”, czyli walka o reelekcję w warunkach zwykłych i niezwykłych

Annusewicz O. (2012). Komunikowanie polityczne w okresie przedwyborczym, "Studia Politologiczne", nr 25, s. 210-225.

Biskup B. (2010). Strategie w kampanii wyborczej - rodzaje, znaczenie, zastosowanie, "Studia Politologiczne", nr 16, s. 46-62.

Bobrowska A., Garska M. (2012). Elementy kreacji wizerunku podmiotu politycznego w rzeczywistości wyborczej, "Colloquium Wydziału Nauk Humanistycznych i Społecznych", t. II, s. 147-164.

Bradová E. (2005). Od lokálních mítinků k politickému marketingu, Brno: Mezinárodní politologický ústav.

Budzyńska-Daca A., Rusin Dybalska R., Rawski T. (2019). Miloš Zeman and Andrzej Duda - reinventing image for election campaign purposes, "Bohemistyka", nr 4, s. 541-555. <https://doi.org/10.14746/bo.2019.4.7>

Charvát J., Just P. (2014). První přímá volba prezidenta v roce 2013: Cesta k jejímu zavedení a okolnosti a politické důsledky první přímé volby, Praha: Metropolitní univerzita Praha.

Cialdini R. (1999). Wywieranie wpływu na ludzi, przeł. B. Wojciszke, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Dobek-Ostrowska B. (2004). Media masowe i aktorzy polityczni w świetle studiów nad komunikowaniem politycznym, Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.

Dobek-Ostrowska B. (2006). Komunikowanie polityczne i publiczne, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Ferenc W., Wilkos S. (red.) (2001). Kampania wyborcza. Strategia-taktyka-komunikacja, Warszawa: Wydawnictwo Sejmowe.

- Jeziński M. (2005). Wizerunek polityczny jako element strategii wyborczej, w: B. Dobek-Ostrowska (red.), Kampania wyborcza: marketingowe aspekty komunikowania politycznego (s. 115-132), Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
- Jiráček J., Říhová B. (2000). Politická komunikace a média, Praha: Karolinum.
- Just P., Brunnerová O., Charvát J. (2018). Dobývání Hradu: Česká prezidentská volba 2018, Praha: Metropolitní univerzita Praha.
- Křeček J. (2013). Politická komunikace, Praha: Grada.
- Lees-Marshment J. (2009). Political Marketing: Principles and Applications, New York: Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9780203875223>
- Leszczuk-Fiedziukiewicz A. (2011). Strategie ocieplania i kontrolowania wizerunku polityka na przykładzie prezydenckiej kampanii wyborczej 2010 r., "Studia Politologiczne", nr 19, s. 142-198.
- McQuail D. (2007). Teoria komunikowania masowego, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Nimmo D., Savage R. (1976). Candidates and Their Images: Concepts, Methods and Findings, Pacific Palisades: Goodyear.
- Panenka R. (2018). Miloš Zeman. Cesta k vítězství, Praha: Olympia.
- Przybysz Ł. (2015). Polityk jako zwykły niezwykły człowiek w mediach. Analiza wizerunków politycznych w kontekście zwykłości, "Zeszyty Naukowe KUL", nr 2, s. 49-72.
- Rusin Dybalska R. (2014). Ziemianin kontra książę, czyli pierwsze bezpośrednie wybory prezydenckie w Czechach, "Oblicza Komunikacji", nr 7, s. 143-162.
- Rusin Dybalska R. (2016). Nowy wymiar komunikowania politycznego na przykładzie języka prezydenta Czech Milosza Zemana, "Rozprawy Komisji Językowej Łódzkiego Towarzystwa Naukowego", nr 62, s. 117-130.
- Šedo J. (2019). České prezidentské volby v roce 2018: Jiný souboj, stejný vítěz, Praha; Centrum pro studium demokracie a kultury.
- Wardęga A. (2002). Kampania przed kampanią, czyli przedwyborcze napinanie muskułów, "Studia Politologiczne", nr 6, s. 233-266.